

THEOLOGUS.

534

da praecedenti difficultate, Theologi fuerunt, quantum ad Ecclesias Metropolitanas, ab ecumenico Concilio Lateranensi quarto (a) constituti, quo quidem Concilio determinatum est; præter Magistros, qui fuerant in singulis Cathedralibus Ecclesiis restituti a Concilio eisdem nominis tertio, quod celebatur usque sub Alexando III. (b) in singulis Metropolitanis Ecclesiis unus Theologus institutus.

(b) Concil. Later. III. c. 18. *Sed quod alia emolumenta, confundendum Sandifonsum & visum fuit, ea etiam deberi ex identitate rationis. Refer in collectaneis ad dictum caput primum n. 33. & de Canonis c. 27. n. 34. & seqq. (i.)* (i) *Samb. 3. cap. 44.*

C A S U S IV.

FERDINANDUS Theologus de Cathedrali Ecclesia Cremonensi, cum sibi permisisti inducisse, vacationis causa, fuit gavilus, ut reliqui Canonici solent indulgeri; vocatus a proprio suo Episcopo, duos integros menses insumpit in quadam missione, ut ad alias urbes ac vicos quoddam die Ecclesiæ sacras haberet orationes, atque per illud temporis spatium commisit quendam Divini verbi Praconem, qui vice illius omnibus Dominicis sacras conciones ad Populum faceret, que ratione ipsius Theologo incumbit. Numquid in eo casu potest quotidianas distributiones absque ullo conscientia scrupulo sibi vindicare?

R E S P O N S .

Habemus ex Basiliensi Concilio aliud probatio-nis argumentum disertoribus verbis adhuc con-septum, ac multo luculentius; jubet enim, ut unum Theologus institutus in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, & titulo gaudeat unius Præbende, abique quo nihilominus a Choro abesse censeatur, cum iis vacat, quae pertinent ad ipsius officium Theologi. Verumtamen, inquit Patres istius Concilii (c), ut liberius studio vacare posse, nihil perdatur, cum absens fuerit a Divinis. Quibus verbis nihil magis expressum defiderari potest, ut proberetur, Theologo vindicandas esse omnes distributiones quotidianas, quamquam Divinis non interficit, quando ab iisdem non absit, nisi necessitatibus studiorum causa, ut vel Sacras conciones habeat, vel suas Lectiones proponat. Sic differit Guymierius (d) qui sic habet: *Etsi de distributionibus quotidianis nihil perdatur, que dicantur tanum intercessibus horis divinis, per verbū nihil, quod est universale negatrum, nihil excludet: de grossis enim fructibus non erat dubium; alias enim nihil novi concedetur ista Constitutione; nam censetur Canonicus Theologus suppedito pro lectura, aut predicatione, non solum esse præfons, sed etiam redire & interesse Divinis.*

(d) Guymier. in Prag. t. de collat. S. 1. v. nihil perdatur.

PETRUS Rebuffus (e) in hac verba Pragmaticæ: *Habetur pro præfente, advertit in Concordato ferri verba collationib' t. de collationib' s. b. pro Theologo adhuc exprihiora, quam in Pragmatica; & ait, quod in contrarium a Capitulo conficeretur statutum, futurum ut inordinatum, atque nullius roboris esse pronunciatur, quod probat Arrestis duobus latis a supremo Parificensi Senatus. Enim verba sunt Authoris Laudati: *sunt verba addita ultra Pragmaticam, & sunt verba rationabilitas, nam, qui absit a Civitate, causa studiorum, dicitur esse in Civitate & has distributiones recipiet, etiam non obstante statuto Canonicorum in contrarium, quod valet in prejudicium ipsius Theologi, cum inferior Legem Superioris tollere non possit.... (f) ut fuit alias protulatum Arrestum in hoc Senatu contra Canonicos Rhenensis Ecclesiæ, qui sic statuerant contra Theologum anno 1523. die 4. Januarii. Quibus idem Author addit præterea monitum illud: *Vide Arrestum contra Canonicos Cartagenensis Dieceesis pro Theologo latum hoc anno 1544, quia solent ignorari Canonici hos doctos & probos oculo profici, & literatos.***

Tandem Concilium Tridentinum, quod institutionem Theologorum ut jam obtinenter admittit (g), nihil pronuntiat circa distributiones quotidianas, quod iisdem ulla tenet adferetur: & Sacra Congregatio Cardinalium prædicti Concilii Interpretum in his, quæ pertinent ad Mores, & ad Disciplinam, pro iisdem fert sententiam, ita refe-

(a) Cit. c. 11. *Theologalem, impeditus studio & lectione ad Barbar. fun. ejusmodi Præbendam spectante, lucrari possit sicutum Col. 1. 9. n. 11.*

C A S U S V.

FERDINANDUS Theologus de Cathedrali Ecclesia Cremonensi, cum sibi permisisti inducisse, vacationis causa, fuit gavilus, ut reliqui Canonici solent indulgeri; vocatus a proprio suo Episcopo, duos integros menses insumpit in quadam missione, ut ad alias urbes ac vicos quoddam die Ecclesiæ sacras haberet orationes, atque per illud temporis spatium commisit quendam Divini verbi Praconem, qui vice illius omnibus Dominicis sacras conciones ad Populum faceret, que ratione ipsius Theologo incumbit. Numquid in eo casu potest quotidianas distributiones absque ullo conscientia scrupulo sibi vindicare?

R E S P O N S .

Obtinet hæc regula tanquam omnino indubitate quod nempe a Lege generali Canonibus constituta non sint excipiendi casum, in quo Theologus a proprio suo Episcopo adhiberetur, ad Sacras orationes facendas in ipsius Ecclesiæ extra Cathedralem Ecclesiam. Ergo nec prædictus casus excipiendum est, nec afferendum, ei licet tuta conscientia percipere distributiones quotidianas, nec eas, quas sub appellatione manualium circumferre consuetum est, per tempus ejusmodi absentia; quamquam in proprium suum locum concionatorum alium sufficerit: siquidem aliquin inde directe adverferetur Legibus constitutis ab Ecclesiæ; quæ, cum Theologos institutus, iisdem simul induxit obligationem residendi, & impositis sibi officiis per lepros fungendi; quemadmodum evidenter habetur vel ex ipsis verbis Concilii Basiliensis, quæ retulimus in prima decisione. Enimvero, si Canonicus non licet alias Ecclesiasticos in suum locum subrogare, qui nomine ac vice eorum Divinis interfici, ut alibi demonstravimus; Quoniam fundamento Theologi pertenderit, sibi liberum fieri, ut alios prædictores committant in suum locum, cum possint suis officiis per se ipsos satisfacere? Atque in ea re sententia Theologi ejusdem magni nominis inhaeremus, (i) qui docet, ab Episcopo non adhucendum esse Theologam ad ejusmodi functiones, qui eisdem se inculpiens, non potest centri præfens, neque adeo suas distributiones omnis immunitionis expertes lucrari. Vide casum sequentem.

C A S U S V.

LUCIUS Theologus, jus habens Præbendam in Ecclesia Metropolitanâ Mechlinensi, animo adjecti suum beneficium regnare in favorem filii fratris sui vel lororis suis, qui quidem annum etatis attigui requisitum, ut ei possit de eodem provideri, & cuius aliunde pietas omnibus nota ac perfecta est, sed, qui nihilominus nudus est tum Scientia, tum ceteris dotibus necessariis, ad proponendas lectiones, & Sacras conciones facandas. Potest-ne prædictus iste definitum animo propositum tanta conscientia exequi; cum aliunde certo certius noscat, futurum ut, a prefato filio viri prorsus idonei in ipsius locum substituantur, qui imposita ei quatenus Theologo officia rite, laudabiliterque pro eo perficiant?

R E S P O N S .

THEOLOGUS.

535

R E S P O N S .

Eadem ratione differendum est de præsenti difficultate, ac de ea, quæ proponeretur circa quendam singularis prorius pietatis Sacerdotem, in cuius favorem vellet quis beneficium cum cura animalium regnare, licet exploratum haberet, eumdem nec Scientia, nec ceteris dotibus in Pastore requisitus ullatenus esse instructum, sub eo prætextu, quod curaret, ab idoneo aliquo Vicario vices suas suppleri. Porro nullo cum iure contendit potest, licet tale Beneficium prædicto ejusmodi Sacerdoti regnare: cum constet, omnem Sacerdotem, vel etiam summa laude pietatis insignem, omnino indignum esse, qui ceteris Pastore præficiatur, et ipso, quo minime idoneus est ad influendum, regendum, atque pascendum gregem sibi a Deo commissum. Sic nec etiam ulla cum ratione potest propugnari, licet Lucilio, Præbendam Theologicam, qua gaudent, nisi ex peccato gravissimo in favorem filii fratris sui, vel lororis suus, regnare: siquidem manifestum ei sit, eumdem profus inceptum ac mancum esse ad officia eius.

Vide (C A N O N I C U S , D I S T R I B U T I O N E S .

THEESAURUS.

P RÆDICTÆ voci quinque subjiciuntur varie notiones. 1. Namque adhuc aliquando, ad significandam quendam Jurisdictionem, qualis obtinet una Parisiorum in foro Regio, quæ dicitur: *Curia questoria jurisdictionis, gallice Chambre du Tresor, ad quam eorum cognitio, que spectant ad Regium Dominium.* 2. Solet etiam usurpari pro significando illo loco, in quem defertur pecunia proveniens e vestigibus, ac ceteris redditibus Regis, quique ex ea causa sortitur nominis apellationem *thesauri*, seu potius armarii Regii. 3. Sumitur per metaphoram ad significandam quamcumque rerum pretiosarum sive factarum, sive profanarum suppeditabilem. Eaque de re confuerunt istæ voces passum circumferri: *thesaurus sacer de S. Dionysio. Thesaurus seu Tabularium Regii juris auditorium, & instrumentorum, id est locus, in quo servantur ac custodiuntur omnes tabulae, atque omnia instrumenta gravioris aliquicu momenti, quæ pertinent ad Regia jura: aut ad exprimendas quendam dotes, quæ vel excellenta sunt admirabiles, vel omnino rarae ac singulares.* 4. Dicitur quoque *thesaurus Ecclesiæ*, de præclara illa multitudo meritorum Corporis illius Mystici; cuius quidem Jesus Christus est Caput. Viri vero sanctitate præcellente sunt membra. 5. Tandem appellatur in sensu proprio *thesaurus*, vetus depositio Auri, argenti, aut cujusvis alterius pretiosæ rei in aliquo loco reconditæ, quæ inventur absque eo, quod possit illius ejusdem Proprietarius innotescere, juxta definitionem, quam de eodem tradit Lex, quæ ad marginem indicatur, & cujus propria verba referuntur in decisione, quæ primum in hoc præsenti Titulo tenet locum.

Allucinantur profecto, nec orationem Christianam prædicant, qui ajunt, *Thesauros non inveniri, nisi ex casu mere fortuito, aut cæca quadam agente fortuna. Invenio etenim ejusmodi est potissimum referenda ad aliquam supremam intelligentiam, qua res aliqua regitur, ac movetur; determinaturque ad rem aliam licet natura diversam, ut inde effectus idem exurgat.* Atque ita docetur a S. Augustino, (a) quando sic habet: “ Nos enim cas causas, quæ dicuntur fortuitæ, unde etiam fortuna nomen accepit, non esse dicimus (a) S. Aug. 1. de Civ. Dei 1. 9. 4. ” nullas; sed latentes easque tribuimus, vel Dei veri, vel quorumlibet spirituum voluntati, ipsalque naturales nequaquam ab illius voluntate se Jungimus, qui est author omnis, conditorque naturæ.

Quoniam vero in decisionibus, quæ sequuntur, explicamus, quænam circa Thesauros viguerit Juris Romani Jurisprudentia, quænam autem in Galliarum Regno jam obtineat; nihil hic loci de prelenti materia fuisse subiectum.

Pontas Tom. III. YY 2 CA

C A S U S P R I M U S.
AUTERUS conductor lex jugerum aratum, que pertinent ad Gabrielem Paracclum de S. Framburgo, agros predistos ex invento 200. numeros aureos, inter quos alios nonis ab annis tribus, aut quatuor eundem sunt. Num censentur habere rationem theologiae, adeo ut Conductor, qui eos inventit, Proclus & Ecclesia, quibus orationes praedictae in proprietate cedunt, & Ficetus Principis, per ille singulis suam sibi partem vindicantur.

R E S P O N S.

Equidem verum est, illud, quod propria
minis appellatione thelastrus dicitur, non ei-
dere, in cuius fundo reperitur, quoniam ve-
cundum non est posse, et in eo, qui res
non possunt thelastrum: quoniam fundum possit
est Lex (a), nulla posse acquiri, nisi animo
corporis patet, inquit alia Lex (b). At con-
tra si, q[uod] de
acquisiti vel de
amis, posse
falsa sit, a
Gautierus inventit in agri Ecclesiae de S. Fra-
burgo, ceniendis et habere propriis dictam
fauit rationem; sed considerando, esse tanquam
quid veniens in partem boni alieni, quod
amisit, & cui velut illarum inest natura, de
(c) S. Thom.
a.2.q.96.art.5
in corp.

jurant ex proprio in altis bonis. Nam
cum ex predictis nummis aureis quidam
eusi fuerint, nisi ab annis tribus aut quatuor
inde manifeste arguitur, non nisi ab eodem
tempore, tamen illam pecuniam tummam
missam fuisse; adeoque nullo jure potest habere
tanquam thesaurum. Neque etiam locas ullus
consciendi, ab eo, qui Dominum illius est, pri-
prietatem ejusdem fuisse sponte dimissem; quoniam
non conferat quis teneat inquit, nisi quod non
jam in numero innumri bonorum retinere.
Quae quidem predicta tham recipiunt con-
mationem ex ista definitione thesauri; que
ditur a Lege (d) ; *The sraus est res vesta que*
depositio pecunia: cuius non extat memoria
nam dominum non habet. Argui et quos
criegus inventis ducenti nummi aurei non
veneri depositio pecunia: cuius non extat memoria
cuiusdam ostendit ex his possumus, eusi fuerint

Nec afferendum quoque est; nullum iam
prædictæ summae Dominum, ut jam Domi-
non habeat; quin potius exstirpandum est a
Domino eamdem fuisse amissam, vel in co-
co absconditam, in quo Gautierus eam invi-
ut minorum illam sibi tutius conservaret; at
ut caveret, ne fibi surreperetur: adeoque
potiæ cœferi rationem habere veri nominis
fauri; alioquin, additæ citatae Lex, si quis
quid, vel lucri causa, vel metu, vel custodia
diderit sub terra: non est thesauros.

Ex quibus nequeatur, verum praedicta pecunia
proprietarii summis proculdubio votis opta-
ut eadem sibi restituerec; ut futurum ut
Gautiero incumbet, eam ipsi reddere, si
innocet; et at vero, si eum nequeat hunc
nihilominus ipsam obligari ad eandem; qua-
tione posset, rebuendiandam; sive eam eroga-
pauperibus, aut in alios pios usus anno-
pendendo, ut possint ejusdem Domino prode-
Si ille; cui fieri debet restituere, sit omni-
genitus, inquit S. Thomas (e) in evocando
(e) 5. Thom. 2.2.9.67.2.5.3.
fu non abhinc, "debet homo restituere in
cunctum quod potest; scilicet dando in
mofynas pro salute ipsius, sive sit mortuas
sive sit vivus, promilla tamen diligenti in
tione de persona ejus, cui ei restitutio fac-

(f) S. Bernar. Senensis (f), qui huiusce re post Doct. din. Senensi. Nobilitem rationem istam luggerit. « Quia Sem. 13. in Do- » cundum Scutum, qui non posset tem- minicatu- quart. Quada. » te redi, debet et spiritualiter tatisficeri. i.c. 1.10.1. Doctrinam laudatorum sanctorum reli- (g) Navarr. Navarrorum amplectitur. Ea ipsiusa ejus- Man. c. 17. n. sunt; (g) Pecuniam dispersam per agrum, restituere tenter, quia non est thebaeus. Idem est de illo, qui aliquam pecuniam

tus quedam depositio pecunie, cuius non existat memoria, ut jam Dominum non habeat. En qua ratione ea de re distet Doctor Angelicus: (a) Eadem ratio est de thesauris antiquo tempore sub terra occultatis, quorum non est aliquid possessor, nisi quod secundum Leges Civiles tenetur inventor dare medietatem domino agri, si in alieno agro invenierit.

257

stet intra limites clientelaris ipsius praedi, vel dominii: atque in eo recessimus a jurisprudentia, que fuerat Romano iure constituta, juxta quam de inventis ejusmodi Thefauris alia profusa ratione statuebatur, Principe (b) ministrum in partem veniente Thefaivorum tantummodo, qui in ipsius fundo reperiebantur, ceterorum vero nullatenus admisso participe.

*Et generalis regula, que ea de re constitutiv a
S. Doctore, At quoniam monet ibidem, haben-
dam esse Legum Civilium rationem, ad easdem
que normam agendi totam esse componendam;
meminisse juvat, quæ in Regno Gallorum inva-
sæcfit, Jurisprudentiam præscribere, ut qui ab-
conditum in agro alieno quendam thesaurum in-
venit, non possit sibi retinere, nisi partem ejus-
dem tantum tertiam; tertiam quoque aliam par-
tem aferat fundi proprietario, & tertiam partem
posteriori vel Regi, si degat aut fundus exstet
intra limites prædicti aut dominii regi, vel do-
mino jure gaudenti Alta Justitia, si fundus ex-*

tenus admiso participe.
Est præterea observandum, quæ apud Gallos obtinet ea de iure Jurisprudentiam, nullo fundamen-
to regi Edictu fulciri, quo tertia predicta pars Regi tributari, sed Arrestis dumtaxat Curiarum supremarum, quæ fuerunt, agentibus regi do ut fici-
tur. Mihi.

in- minii Ministris, prouincia, quibus praedicta par-
ci- tatio in tres partes jubetur; nimurum inter eum
cul- qui thelaeum invenit in alieno fundo, inter ip-
par- fius fundi proprietarium, & Regem vel Domini-
tem- num, cui juxta aliae iustitiae regeduntur: Cui di-
xstet- stitioni pleraque consentiunt Confutatines; quæ
do- vimus Legis apud nos obincident.

TITULUS CLERICALIS.

VOX TITULUS in decem varios sensus potest accipi. 1. Designat aliquando Beneficium Ecclesiasticum. In eoque sensu vocabulum illud intelligitur in antiquo Canone quedam, qui refertur a Gratiano, (c) & in Concilio, quod Placentiae fuit anno 1095. sub Urbano II. (d) celebratum. (c) Can. Epis. 1. dist. 10. (d) Conc.

aut pro Contratu, aut pro quolibet alio conditionis ejusdem (e) Instrumento, aut pro vel etiam ipso jure, quod quis habet vel in re quaquam, vel ad rem sive facultatem, sive Ecclesiasticam. In eoque sensu definitur a Polmano, istis verbis: *Titulus, est radix & fundamentum juris praecepti, unde oritur, & in quo fundatur posse, dominium, aliudque jus, quod praeceduntur.* (f)

3. Usurpatur, ad significandam operis alicuius Inscriptiōnem, aut eam, quā
rei alicuius fronti imponitur, ut ipsa indicetur. Atque in eo sensu quandoque
dicitur de aliquo Libro, qui nullo loco habetur, nihil in eo, quod alicuius
precii sit, prater ipsum Titulum occurrere; atque ex istis verbis: Iesu Nazareno, Regi Iudeorum, Titulum componi Crucis Salvatoris. Nihil. I. f. Chil.

4. *Senum etiam importat, Qualitatis, Dignitatis, Gradus, conditionis Domini seu distinctionis.* Qualis est, exempli causa, Titulus Christianissimus quem sibi Rex Gallorum attribuit: *Titulus Catholicus*, qui Regi Hispaniae defertur, & Titulus Sanctitatis, qui summo Pontifici vindicatur. Solet etiam usu recipi nœc oquendi ratio, *Titulus Dux, Marchionis, Comitis, aut Baronis: Titulus Praeditis, senatoris, doctoris, & aliorum ejusmodi.*

5. Prædicto vocabulo notio juris aliquando subjicitur; ut, cum sic usū circumfertur ista dicendi formula: Nec iniquo titulo vir ille eruditus celebratur.

6. *Tituli* appellatione donatur, quod plurima ad eamdem materiam pertinen-
ia complectitur. Atque ita vulgo aiunt, quinquaginta Libros Digesti, duo-
decim Codicis, & quatuor Institutorum, in *Titulos* dividi.
7. Quæ vox etiam familiaris est usui Monetali, qua nimurum indicatur in-
rinseca ipsa vel auri, vel argenti estimatio. Adeoque, juxta varia terrarum
imperia, in quibus nummi ceduntur, *Tituli* vel pretio sumuntur, ut in Co-

8. In usu Typographico *Titulus* nihil aliud sonat, quam tenuissimum quadam lineamentum Litteræ cuidam inscriptum, ut, brevitatibus aliquibus vocabulans. Litteræ sive signa, quæ sunt.

9. Vox. *Titulus*, etiam adhiberi consuerit in usu.

10. Tandem, annis postea, Tiberio, etiam ad numeri coniuvit in iuventu venatorio, ad significandum
ocum, in quo stant subfidiarii Canes, ut in feram, cui intercipienda stude-
tur, cum tempus sepe dederit opportunum immittantur.

¹⁰ Tandem appellatur *Titulus Sacerdotalis*, instrumentum, quo manifestum Ecclesiastico, qui postulat, se se ad sacros Ordines promoveri, sufficienter appetere, unde possit se se sustentare; in eumque sensum tantummodo sumimus heic loci praedictam vocem.

Titulus consistit, vel in redditu Beneficiali, vel in certa quadam parte bo-
Pontas Tomo III.

ni de patrimonio, vel in qualibet alia re temporali, quacumque fuerit legitima ratione acquisita.

Non permittitur, ut Beneficium, quod loco *Tituli* habetur, possit resignari, exceptis quatuor casibus specialibus, quos in decursu hujusce tituli explicabimus.

Quando *Titulus* positus est in alia boni specie; (1) juxta Edictum Aurelianense (v) Art. 12, requiritur, (a) ut verus ac cuiuscumque fraudis immunis coram Judge proptio a quatuor habitatoribus loci affirmetur; atque ita, quantum ad Parisiensem Diecem, ad summam usque 150. librarum anni redditus, quam quidem proprio suo nomine privativa auctoritate praestare tenentur. Qua de re observandum est, eamdem adhibendam esse formularum solemnitatem, quantum ad Titulos inferioris, vel superioris preti, quos exigere consuetum est his nostris temporibus in Dicēsibus quibusdam, pro majori vel minori ibidem eorum abundantia, quæ sunt ad vitam necessaria, aut eorumdem penuria, vel difficultate, aut eorumdem caritate, vel utilitate, ut observatur in primo Tomo Commentariorum Cleri. (b)

(b) Pag. 18. s. Fert laudatum Edictum Aurelianense, fundum in quo Titulus constitutus est, posse numquam abalienari; neque obnoxium esse ullis obligationibus, nec ullis hypothecis, quæ incepérint ab eo tempore, ex quo Clericus fuerit ad sacros Ordines promotus, quamdiu nimur vivit prædictus Clericus. Atque vel etiam ea de re supremus Senatus Parisiensis declaravit Arresto mensis Decembri 1693. ipsam Tituli Clericalis sollemnem denuntiationem nocere creditoribus anterioribus, qui eidem non intercedebant; quantum vero ad creditores posteriores, satis esse, quod Titulus in publicas tabulas referretur, nec opus esse alia denuntiatione. Constituitur alio Arresto, quod fuit 29. Maii 1504. pronuntiatum, pensionem loco Tituli Clericalis institutam censeri, Clerico vivente, obtinere fundi rationem; adeoque ipso non posse indui obligationem sortis ejusdem accipienda.

(c) Art. 13. Addit præterea prædictum Edictum, (c) futurum ut Episcopus, qui aliquin acturus est, teneatur, ad vita necessaria ei, quem ad Ordines sine titulo promoverit, tamdiu subministranda, quamdiu eidem de Beneficio sufficien̄ti non providerit; quip̄ etiam futurum, ut possit, ad eadem suppeditanda, obligari per traditionem suorum reddituum temporalium sub Regiam Custodiā; qua quidem in re concordat istud Edictum cum Jure Canonico, ut cernere est apud Decretales Alexandri III. & Innocentii III. quas ibidem indicamus; (d) quæ ipsa etiam antiquo Juri consentiunt, quod continetur in Decreto Gratiani. (e)

Atque ea potissimum de causa Parisiense Parlamentum tulit Arrestum in Indice Pictonico 15. Junii 1643. quo pronuntiatur, donationem cuiusdam fundi exhibitam ab Antonio de Chantelouve, Clarissimo viro Joanni de Chantelouve ipsius consanguineo habendam ipsi loco Tituli Clericalis, non posse ab ipso met donatore revocari; quamquam postmodum suscepisset liberos. Quod Arrestum legitur in primo Tomo Commentariorum Cleri, quem superius jam allegavimus (f), & in quo Causa dictiones a duobus utriusque Partis Advocatis ea de re habita in integrum exscribuntur.

C A S U S P R I M U S.

TUSSANUS Clericus prima Tonsura initiatus, se ad Ordinem Subdiaconatus promovere obiit, oblatio Titulo fraudulentem, in eo quod Amico cunctis sibi titulum constituent, scripto non adesto. Verum laudatus Doctor, quem olim vidimus vices gerentem Proponentiarum in Ecclesia Parisiensi, consentit nihilominus, suam sententiam non omnino esse certam, quando sic adit: *Mira autem est diversitas auditorum in hac controversia.* Cabafitius et contrario (i), postquam afferuit, Clericum in causa proposto incurtere in suspitionem, addit etiam sed dubitanter re in Gallia, ut Clericus, qui sacram Subdiaconatus ordinem suscepit vi fraudulentem ac supponit falsum titulum, non incurat inde in peccatum, tom. 1. suspitionis, nisi predicta pena statuto aliquius (j) Joan. Cas. bafit. juris. Can. theor. & can. 1. 5. c. 26. 8. 4. Ordines filio patrimonio, vel Beneficio ex Decreto Pii V. incipiente: Romanus. *Hac suspitione inquit Bonacina, (k) videtur Episcopo refutata: cui addo, non videbit in Gallia receptum.*

(g) Lud. Baile. Sambo. examin. part. 1. suspendit. (l) Non eximis tamen, quomodo etiam cum falso titulo ordinatus sit, saltem in Gallia, in qua talis suspicio non habeat locum, nec publicam posse illo rationis momento defendi, quip̄ punct. 5. §. 1. pe que

(l) Vide Monda Pontif. Observ. IIII. num. LXXXVII.

pe que penitus adversetur juri, quod refertur in (a) Inno. Decretali quadam Innocentii III. (a), in qua prout exemplum prouisiū cupulam culpabilis, quo Clericus sibi obligat, ad nihil unquam excedendum de Titulo, quem eidem amicus aut consanguineus quidam initituit, ut ad Ordines obtinet se promovere; & suspensionis, in qua ex predicta agendi ratione incurrit, atque irregularitatis, in quam incidit, si nihilominus, nec conlectus legitimam dispensationem, Ordinum suorum exequatur functiones. En qua ratione se res habet. Quidam volens ad Subdiaconatum promovere, nec habens titulum, rogarit Parochum quedam suum amicum, ut unum assignaret ei in redditibus sua Curæ; nolenti vero predicto Parochio titulum ejusmodi eidem confiterit, ne teneretur postea ad aliquam portionem de bonis sua Curæ ei concedendam, Clericus haec fecit, numquam futurum ut quidam ab eo ea de re repeteret, animo scilicet inducens suum promissum omni profas culpa carere: Qua de causa, quod a Parochio simplex petebat, gaudens obtinuit. Per tuas litteras intimasti, inquit summus Pontificex, quod, cum Dator præfinitionem weller in Subdiaconum ordinari, & certum titulum non haberet, quedam Presbiterum exoravit, ut ipsum ad Ecclesiæ sue titulum presentaret; quod cum ille facere recusaret, ipse illi simili reprimisti, quod numquam te presentaret eundem in Ecclesiæ sua, aliquam petet portiones; & sic ad præsentationem eius exitit Ordinatus; nec se in hoc casse aliquis illicitum intellexeris. Cuius occasione rei declarat laudatus Papa, & prædicto Subdiacono gravissime profus fuisse peccatum ex ejusmodi conventione, que inter eum & Parochum intervenierat; neque eidem licere functiones exercere Subdiaconatus, ad quem sic promotus fuerat, nec ad gradum Diaconatus ascenderet, nisi prius dispensationem a S. Sedē obtinuerit. Nos inquisitioni tua taliter respondemus s: quod, nisi cum eo fuerit misericorditer audire, non ad superiores Ordines, nec in suscepere debet Ordine ministrare. En quibus verbis concipiuntur decilo laudum summi Pontificis.

(b) Greg. IX. Quod idem etiam Gregorius IX. (b) statuit in in cap. Si quis. alia Decretali, in qua verbis expressis sic habet: Si quis ordinaverit, seu ad Ordinem præsentaret aliquem, præmissum seu juramentum ab illo recipies, quod super provisione sua non inquietet eundem; Ordinatus, a collatione; & præsentator vero, ab execuzione Ordinum per triennium; & Ordinatus ab Ordine sic suscepit, donec dispensationem super vocem per Seudem Apostolicam obiret, & neverint, neverint se suspenso. Quod idem etiam Congregatio Cardinalium a Pio IV. primi quidem infinita ipsius Bulla, alias 81. z. Augusti 1564. confirmata vero a Sixto V. ipsius 74. Bulla incipiente ab istis verbis: *Inveni (l), ac polimmo dum iterum confirmata a S. Pio V. anno 1566. verbius etiam diuersiter declarat, ejusmodi Clericum, qui cum Episcopum ex conferto titulo decepit, ipso jure iusplenum esse, caregere Ordinum exectione.* Die 27. Novembris 1610. Sacra Congregatio Concilii, proposito supra scripto dubio, omnium sententias ante Concilium census, hoc causa panam suspensionis ante Concilium non fuisse correcitum, & bodie a Tridentino Concilie esse innovatum: & propterea hujusmodi Clericum, qui adhibito dolo, confidoque titulo; ordinatore vero, ab execuzione Ordinum per triennium; & Ordinatus ab Ordine sic suscepit, donec dispensationem super vocem per Seudem Apostolicam obiret. En quibus verbis Fagnanus loquitur, qui Secretarius era prædicti Congregationis. (m)

Nec quidquam juvat, quod allegatis Decretalibus, Decretals opponatur, quam Innocentius III. inscribit Episcopo Zamorensi in Hispania (c): quoniam in eadem laudatus Papa non attingit, nisi calum quendam singularem, qui totus ab his differt, in quibus, incho Episcopo, dolus occurrit. Arque re vera docet Fagnanus (d), eamdem de Jure antique nullatenus derogare. *Tutor & salubrior videtur opinio,* inquit, *ut panam suspensionis non sit sublata per banc Decretalem:* quod probat communis testimonio plurimorum Canonistarum, (e) atque rationum momentis omnino firmissimis, que referre hec loci non vacat, non longum quam par est, procedat hæc præfata nostra decisio; & quoniam aliunde licet facili prouis negotio eadem apud ipsosme Auctores adire. Præterquam quod prædicta due Decretales inquitant antiquum Jure, quod fuerat inductum auctoritate Concilii Chalcodenensis (f) celebrati anno 451. relati vero tum a Gratiano, tum ab Urbano II. cum præfatis interter Placentino Concilio, quod habitum est anno 1095. & referunt a laudato Gratiano (g) in ipsius Decretis istis verbis: *Sanctorum Canonum statutis consona sanctione discernimus, ut sine tuto facto ordinato irrite habeatur.*

Quos antiquos Canones (h) Tridentinum Conclitum auctoritate sua plurimum confirmavit. Statuit sandra Synodus, inquit Patres memorati de tempore c. 2. Concilii, ne quis deinceps Clericus secularis (i) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (j) D. Ducas Gallico Regno servandus est, idem docet, (p) quem admodum etiam Auctor Theologie moralis, quæ cœsari volunt. (k) De præ. Jurisdictione Eccl. cap. 12. n. 4. (l) Vide Monda Pontif. Observ. IIII. num. LXXXVII.

(b) Core. Trid. Sess. 21. de tempore c. 2. Concilii, ne quis deinceps Clericus secularis (q) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (r) D. Ducas Gallico Regno servandus est, idem docet, (p) quem admodum etiam Auctor Theologie moralis, quæ cœsari volunt. (s) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (t) D. Ducas Gallico Regno servandus est, idem docet, (p) quem admodum etiam Auctor Theologie moralis, quæ cœsari volunt. (u) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (v) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (w) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (x) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (y) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (z) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ss) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (tt) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ss) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (tt) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (pp) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (qq) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (rr) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (uu) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (vv) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ww) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (xx) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (yy) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (zz) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (aa) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (bb) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (cc) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (dd) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ee) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ff) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (gg) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (hh) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ii) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (jj) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (kk) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (ll) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (mm) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (nn) De Gen. theol. moral. tom. 5. aut ex professo tulerint, quibus adhæsere constitutis. (oo) De Gen. theol. moral. tom

